

EMPORDA FEDERAL

Preus de subscripció:

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora, 1'25 "

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Atministració: CENTRE FEDERALISTA EMPORDANÉS

Número solt 10 cents.

» atrasat 20 »

Any I.

Figueres 22 Abril 1911

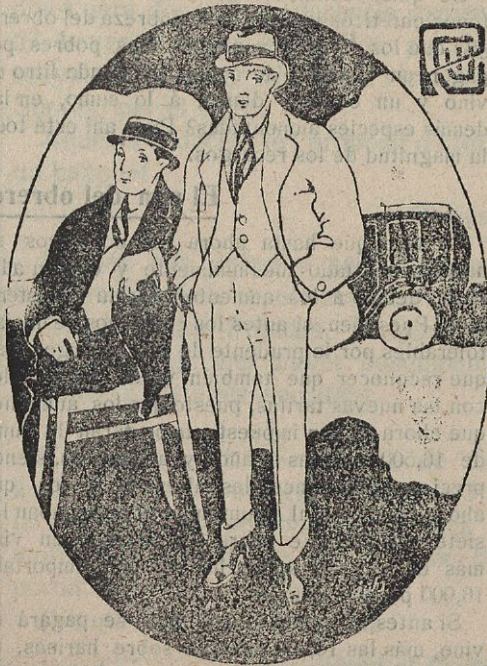
Núm. 4

MODERNA FARMACIA CUSÍ

Braguers especials de la
FARMACIA CUSÍ
DE TEIXIT DE GOMA ELÁSTICA
Y D' ACER FLEXIBLE
SON IMPERCEPTIBLES, SE PORTEN SENSE MOLESTIA

Y DUREN MOLT DE TEMPS

GRANS MAGATZEMS

Campers GERONA, 13
PRESÓ, 4

PUIG PARÍS

ELS MES IMPORTANTS DE LA REGIÓ
GRAN BAZAR
de roba feta per Homes i Joves
Especialitat en trajos per nens
Panyeria * Genres de punt
Camiseria * Corbateria * Elastics
Cinturons * Lligues-Cames
Mocadors * Bisuteria * Depòsit i venda de vellut de les principals fàbriques * Perfumeria, etc.

SASTRERIA A MIDA

Exposició permanent de darreres novetats

FIGUERES

Impresions i Notes

Altres vegada la "Marcha de Cadiz"

En Domenech i Montaner en els seus «Estudis polítics» parlant dels procediments dels governs del regim centralista actual, diu:

«Aquell qui ha vist els trassatlàntics vessant-hi (en el port de Barcelona) mesos i mesos aquells milers de cadavres vivents; aquell qui ha vist a munts en els seus molts el ferro vell d'aquella celebrada i misera escuadra, per la qual se designa Espanya, no creurà mai en els miracles de l'unitat i de la centralisació. Uns altres principis d'ordre i d'organització, uns altres principis econòmics i morals, fan la grandesa dels pobles.»

El mateix regim, gaire be els mateixos homes que 'ns portaren an els desastres aquells, ara volen portar-nos al Marroc a cumplir una missió i uns compromisos dels quals el poble no 'n sab res i que ell, que ha de donar la seva sanc i els seus diners, no ha contret.

Ni han que diuen que amb el fusill a coll, per aquells paisos salvatjes, hi trovarem la riquesa del nostre comerç i de la nostra industria. Si tants de diners s'hi han de guanyar, lo mes humanitari seria com fant altres Estats: organitzar exercicis de voluntaris ben pagats, que, com la guardia civil i els carrabiners anessin a aconseguir aquella riquesa.

Aixó es lo que haurien de demanar els catalanistes de la Lliga i el jefe dels Radicals. Aixó d'embarcar el jovent pobre a guerrear solsament pera després poguer vendre betes y fils no fa catalanista ni radical.

Els de la Lliga toquen la «Marcha de Cadiz» i en Lerronx diu que no vol entrebancar l'acció del govern. Ni d'aquells

ni d'aquest no n'extranyem res. La Lliga, es una fracció del partit de 'n Maura. Y den Lerroux, tots sabem que la seva missió a Catalunya es fer patria, i aixó de fer patria, en temps de guerra, tots sabem lo que significa. Els catalans que de bona fe son radicals ara veuran en qui han posat les seves esperances.

Aquestes hores en que sembla que 's decideix una qüestió que pot causar molts trastorns en les famílies dels pobres, son hores de prova i es de gran importancia observar tant als que donen el seu assentiment com als que callen pera deixar fer.

L'eterna lluita

"Els del babero"

An el nostre company La Veu del Empordà li hem trencat el plat bonic amb el solt del primer nombre ont parlavem de la invasió de frares. Naturalment, tractant de qüestions de religió i d'aquestos exercicis del Papa destinats a la conquesta de les noves generacions, ens barallarem sempre.

Hem de manifestar al nostre company qu'en aixó de la llibertat religiosa hi fem alguna distinció: Llibertat pera propagar les doctrines religioses, llibertat pera les practiques, tot aixó molt bé, encare que allà ont manen els catòlics no volen concedirho a ningú. Ara, llibertat pera educar als fills del poble inculcant-los-hi tot un mon d'idees i sentiments contraris a la Vida tal com se concebeix en la nostra época, aixó no. La Societat, o es alguna cosa o no es res; si es una entitat amb dret a regular la seva vida, la societat, diguem-ne Estat Nació, Municipi, essent una entitat civil no pot permetre que un altre societat religiosa s'apoderi dels homes en formació i els converteixi en enemics de la mateixa societat civil.

Moltes altres consideracions podriem fer en aquest ordre d'idees, consideracions que irem fem de mica en mica, pera inculcarles als nostres llegidors que 's puguin convencer. No estranyi la «Veu» de Figueres, germana petita de la que 's publica a Barcelona, pera gloria dels cacics conservadors, no estranyi que hagim tingut paraules despectives (?) per aquestos soldats del Papa, nomenant-los

gent del babero; es una guspira de bon humor com les que solen tenir la Veu petita de Figueres i la gran de Barcelona, nomenant-nos del Puf als catalanistes federals, que 'ns riem de les ires d'aquell pare etern, que 'l pinten sempre assegut entre mig de manyocs de cotó fluix.

Per lo demés, tant amics com sempre.

L'HISENDA MUNICIPAL

La dimissió del 1.er Tinent d'Arcaldé senyor Pujulá.—Una opinió.

Senyor President del Comité Federal:

Veig molt injust i forsa incorrecte lo que está succeint am motiu dels augmentes de recarrecs de consums ordenats per l'Ajuntament.

No n'hi havia prou am la situació poc airosa en que's va posar als concejals actuals, discutint la seva gestió i la que no era seva, que ha vingut un periodic que's titula federal i ha ressenyat i comentat la reunió tinguda en el «Centre Federalista» la nit del 8 del corrent, d'una manera, al meu entendre, equivocada i tendenciosa.

Tot aixó m'obliga a pendre una resolució que vinc a comunicarvos, fent empró avants algunes manifestacions:

Consti, que no soc jo sol, sino totes les persones que am mi es comuniquen que varen entendre d'una manera clara y sensa restriccions que don Josep Bujons i don Joan M. Bofill s'avenien a acceptar el nomenament de vigilant de consums pera poguer demostrar que la baixa en la recaudació, de que tant tothom s'extranya, es deguda al matute. I que en conseqüència d'aixó, va ser, que jo, com arcaldé accidental vaig enviar-los-hi el nomenament que cap dels dos senyors va acceptar.

Consti, aixis mateix, que jo no vaig oferir nomenar cap comissió, ni era del

cas de ferho. Lo que vaig manifestar es que no tenia inconvenient en que's nomenés una o varies comissions que vinguessin a estudiar l'actual situació econòmica pera que, si creien que podien canviar-se els actuals augmentes per altres tributs, ho proposessin; que jo en nom dels meus companys ofería acceptar-ho sempre que 'ls medis proposats fossin legals i practics.

Creo qu'es ben clara la diferencia entre solicitar una cosa o acceptar-la. No 'ns trovem en el cas de solicitar ajudes ni tutories, els concejals, i per aixó no som nósaltres qui hem de nomenar comissió de cap classe. Per ara no'ns creiem fracasats i sabem molt be ahont som pera necessitar que ningú vingui a senyalar-nos nous camins. Però, per lo mateix que sabem aont som, i lo que'ns cal fer i tenim la consciencia tranquila i la convicció d'haver-ajustat la nostra conducta a la legalitat i a la conveniencia que d'aquesta s'en deriva, es per lo que no refugiem la fiscalisació de ningú, al contrari la veiem am gust i l'admetiem de tothom, sensa que, per aixó, ens creiessim que havíem d'anar a agafar a la gent pe'l bras. Es prou gran la porta de cà la ciutat i prou public tot lo que allí es fa perque ningú puga alegar ignorancies. El que no ve es per-

que no vol, i tot això d'esperar que se li donguin nomenaments son escuses per no venir.

Però no es això lo que m' preocupa i lo que m' obliga a pendre la resolució a que avants m'he referit. Lo que jo no veig am bon gust i lo que no pug consentir, es que, am l'escusa d'uns auments, tan sensibles com se vulga, però que no igualen de bon tros als recarrecs que'n articles de primera necessitat pagava el poble fa pocs anys, quan eren al Ajuntament els que ara ens critiquen-s'estableixi una discussió i una acció de la massa federal contra l'Ajuntament, que necessariament hauria de resultar en perjudici del Partit a que perteneixo. Jo no estic disposat a discutir ni a defensar-me, ni a atacar, ni a fer nosa a ningú. Afortunadament he observat que la censura se personalisa am mi. Va be. Jo accepto tota la responsabilitat de lo fet per l'Ajuntament, i l' accepto ben tranquil perquè espero que'l temps me donará raó. Però aixis mateix convensut de la meva raó, no vuj discutir per no donar greix als nostres enemics ni fer riure a la gent i per no donar lloc a que mes ó menos dissimuladament s'elevi a categoria d'assumptes d'interés public petites rencunies i miserias covades de des de molt temps contra mi, per haver sostingut criteris que no convenien als interesos i propósitos dels disposats a bescantarme.

Vos faig saber, doncs, que he enviat al Ajuntament la meva dimissió de Concejal. I ara, per la present, vos demano esser esborrat de les llistes del Cens Federal. No puc avenir-me a continuar formant en una colectivitat que tan poc m'ha apreciat els desinteresats serveis que durant molt temps li he prestat. Pera professar las ideas propagades pe'l Mestre no necessito estar lligat per disciplines mal enteses. Me convé recobrar la meva llibertat i la meva tranquilitat. Jo no disfruto de tota la salut que's desitjable i me cal poguer-me cuidar de mi i dels meus interesos.

Queda aixis expressat el meu ferm propòsit, avui ja realisat, d'abandonar tot carrec públic i tot compromís politic.

Es tot quant tinc a manifestar-vos, entenguent que tot lo dit a vos es com dit a tot el Partit Federal de Figueres.

Visqueu molts anys pe'l be dels ideals comuns.

M. PUJOLÀ.

Figueres 19 abril de 1911.

Amargues, molt amargues, son les consideracions que 'ns sugereix la lectura de la carta del volgut amic Pujolà. Casí unanimament ha sigut acullida ab sentiment la seva determinació, que priva al Ajuntament i al partit del seu valios concurs.

Nosaltres creyém que d' aixó se n' ha de parlar. No hi ha dret a abandonar al senyor Pujolà, com si tos un empestat politic. No s' pot acceptar el sacrifici del senyor Pujolà lliensantse entre mitj de les ferés pera acallar els seus idols. El Partit ha de manifestarse en aqueix assumpte; ja que no poden tenirse com á bons els resultats de la reunió del dia 8, per esser molt dubtosa la filiació politica del personal qui la componava.

No pot esser aqueix el premi á tota una vida de sacrificis en favor d' un ideal.

Se n' ha de parlar d' aixó!

CONDUCTA POLITICA

De nuestro partido no cabe ocultar, puesto que es bien notoria, la escasez de hombres en condiciones de ir al Ayuntamiento á ponerse al frente de la administración y gobierno municipal. No hace falta que nos esforcemos en demostrar que para nuestros correligionarios, de posicion modesta, pequeños industriales y obreros, trae muchos inconvenientes hecharse encima los hombres el peso y la responsabilidad de administrar los interesos comunales.

Por lo tanto, si en la gestion de nuestros representantes en el Ayuntamiento, á parte de la intachable moralidad que nadie se atreveria á poner en tela de juicio, hubiera algún lunar, alguna pequeña falta, sería por cierto bien disculpable. Debe tenerse en cuenta, por otra parte, que todo partido que ejerce el gobierno ha de conducirse con gran serenidad y ser muy razonable al señalar el camino á sus representantes. Mientras estos no traspasen el limite de la prudencia y no den pie para dudar de su integridad,

el partido ha de prestarles decidido apoyo tanto más cuanto mayores sean las dificultades con que tropiece su gestión.

Consideraciones son estas tan elementales que surgen en la mente del mas ignorante, pues las dicta el mismo amor al ideal y á la colectividad que lo sustenta.

De la imparcial reseña de EMPORDÀ FEDERAL, la cual es fiel reflejo de la sesión celebrada por el partido, podrá deducir, quien no sufra ofuscamiento, que en nuestra colectividad hay quien ha olvidado aquellas elementales reglas de conducta á que me he referido anteriormente.

No hay para tanto.

Se ha hablado de aumentos; y como si estos aumentos fuesen de una magnitud extremada, se ha despotricado en cafés y tabernas y en tertulias de comadres de barrio. La mayor parte de los que han hecho coro á los sistemáticos censores de nuestro Ayuntamiento desconocen el asunto. Basta analizar la discusión habida en el Centro Federal para convencerse de que los mas acerrimos impugnadores obraban por sistema, sin razones solidas y sin previo estudio de los datos del problema.

Se objetó que los aumentos matarian el mercado, y precisamente las especies aumentadas no entran ni salen del mercado puesto que las transacciones se hacen por medio de muestras en exigua cantidad. Así mismo quedó desecho el gran argumento que se hacia con lo referente á la industria elaboradora.

Se quiso conmover al auditorio tocando con tonos patéticos la nota de la pobreza del obrero. ¿Es que los obreros van á ser mas pobres por pagar un céntimo de aumento en cada litro de vino y un céntimo diario, á lo sumo, en las demás especies aumentadas? Pues ahí está toda la magnitud de los recargos.

El pan del obrero.

Se dijo que hasta ahora los consumos se habían soportado medianamente y que en adelante, debido á los aumentos serian insostenibles. Pues bien, si antes los consumos se hacían tolerables por lo prudente de los recargos, hay que reconocer que también serán soportables con las nuevas tarifas, puesto que los aumentos que ahora se han impuesto importarán la suma de 16,500 pesetas al año, y años atrás, siendo precisamente concejales algunos de los que ahora combaten al Ayuntamiento se pagaban los siete céntimos que ahora se pagarán en vino más el recargo sobre harinas que importaba 16,000 pesetas anuales.

Si antes, pagando lo que ahora se pagará en vino, más las 16,000 pesetas sobre harinas, se pudo ir pasando, mejor pasaremos ahora pagando 9,500 pesetas menos como se demuestra en la estadística que publicó EMPORDÀ FEDERAL.

Y cuidado, que antes, con la harina, se trataba del mismísimo pan del obrero!

Falta de civismo.

En nuestra ciudad se deja ya sentir demasiado el espíritu de mezquindad cuando se trata de la cosa pública. Al Ayuntamiento constantemente se le molesta con peticiones interesadas y contradictorias. Mientras por su parte unos protestan del aumento en consumos y otros protestan de que se cobre la ocupación abusiva de la vía pública, otros, en cambio quisieran obligar al Ayuntamiento a pagar toda clase de dispendios; se piden fiestas, se pretende que la caja comunal se abra al primer solicitante y no falta quien pida ambas cosas, supresión de aumentos y manos pródigas. ¡Adonde vamos á parar!

Errores en montón.

Fijándose bien en la discusión habida en el Centro Federal uno se convence de la falta de razón con que se combate á nuestros correligionarios del Ayuntamiento. Algunas afirmaciones con las cuales se quería fundamentar la censura fueron negadas en el acto y podían haberse corregido también otras. Sacóse á relucir el impuesto sobre toldos, no era cierto; impuesto sobre ocupación de las aceras, equivocado. Se dijo que en el próximo año no habrá que desembolsar las 15,000 pesetas para la nueva cárcel, y, efectivamente, habrá que pagarlas por lo menos otro año. No pagan los pollos, se dijo y los pollos pagan donde es posible hacerles pagar.

Se afirmó que la baja en la recaudación era solo en tres ó cuatro especies y resulta que la baja afecta a las dos terceras partes de las especies. No solo ha bajado el vino y la carne ha bajado la recaudación por carros de ladrillos sobre la cual no supondrán que haya matute.

Se citó el ingreso que podría reportar la aplicación del impuesto sobre espectáculos con destino á la Junta de Mendicidad; y es un ingreso tan difícil de hacer efectivo, por lo embrollado de la reglamentación madrileña, que todavía la Junta de Mendicidad que no es el Ayuntamiento, está vacilando sobre su aprovechamiento.

Como muestra del desconocimiento que se tenía de la cuestión, basta observar que se señaló para cubrir el déficit el aumento obtenido en la tributación de fincas urbanas cuyo aumento está destinado precisamente á pagar los gastos de confección del Registro fiscal.

Júzguese con que seriedad se quiere criticar á los correligionarios que representan nuestro partido.

No solo lo endeble de los argumentos y la inexactitud manifiesta de muchos de ellos, sino que el tono con que fueron pronunciadas las

oraciones dejó traslucir un sentimiento de desafecto hacia nuestros dignos correligionarios del Ayuntamiento, cuyo desafecto, ni aun siendo ciertos los males que en su gestión se pretende ver, estaria injustificado, puesto que un error de un compañero en tales circunstancias, puede merecer un consejo no una irada recriminación.

¿Que resultado se busca?

Con este modo de proceder no puede irse á otro fin que á sembrar resquemores, ya que nuestros representantes, ni aún exigiéndolo el partido pueden dejar sus puestos ya que la ley no lo permite.

Por esto pienso terminar con este único artículo, ya que las razones quedan expuestas y no quiero entrar en otro terreno ni abusar de la hospitalidad de mis buenos amigos de EMPORDÀ FEDERAL, que, amantes de su partido no han entrado en la senda del escándalo.

UN FEDERAL.

EL JOC A FIGUERES

Aném á tractar aqueix assumpte, depullant-nos de tota mena de passió, procurant demostrar, com aixis es, que no guia a la nostra ploma cap mes móvil, que 'l desitj de veure á Figueres llure d' aquest mal, que s' hi ha fet endémich, y que creyem que la perjudica. Si aqueixa creencia es una equivocació ó be un acert ho dirá el public; nosaltres, cumplim la nostra missió periodística, diguent-li honradament lo que pensem.

Ens obliga á parlar aixis, els comentaris que s' han fet a propòsit dels dos solts publicats per EMPORDÀ FEDERAL que feyen referencia á l'orella d' en Jordi. Molts amics nostres ens han dit; ¿Voleu parlar del joc?—Predicau al desert; no 'n treureu res, i, en cambi, vos criareu enemics; deixeu ab llibertat á tothom; els que vulguin jugar, que juguin; de la seva pell s' en farán les tiretes. A més, que si els encarregats d' escoltarvos volen esser sorts, no sentirán res, per mes que vos esgargamelleu cridant, i vos cansareu vosaltres, i cansareu al public ab els vostres crits:

No 'ns convencen pas aqueixos arguments, sense deixar de comprendre que alguns d' ells tenquen quelcom de vritat. No pretenem eregirnos en apóstols de la moral, ja que, en aquesta qüestió, son ben pocs els que, estant ben nets de culpa, es troven en condicions de poguer tirar la primera pedra. No es, baix aquet punt de vista ni d' un modo general que volem tractar-ho ara, tot i reconeguent sa molta importancia. Mes que tot, es son aspecte material, en lo que fá referencia á la nostra Ciutat, de lo que 'ns interessa parlar, per els perjudicis directes que ocasiona.

Son secrets que 'ls sab tothom i constitueixen, de tant en tant, el tema de la murmuració figuerenca, les sotragades que 's dihuen rebudes per determinats individus en alguna de les timbes que continuament i arreu funcionen; i si be es cert que sobre murmuracions no pot assentarse cap base sólida pera proclamar la veritat, no ho es menys que quan el riu fá soroll es que porta agua, i que tot i rebaixant un bon tant per cent que la fantasia o la malicia hi pugui afegir, resultarà sempre que hi há quelcom de cert en els rumors que corren. Per altra part, lo que's rebaixa per aquest concepte queda compensat molt cumplidament ab l'infinitat de petits drames, d' amagadas miserias, que cada dia el joc ocasiona, i que passen ignorades de tothom.

Aquets drames y aqueixes miserias, no 's forgen pas solzament en les cases ahont se sab que 's fá del joc objecte de explotació; se pasten, també, en asociaciones reglamentades, nascudes per fer cultura, per estrenyer els llassos d' amistat entre 'ls seus membres i servir de punt de reunió i d' honest esbarjo: quins directores, pel sol fet de tolerar-ho, moralment ne son responsables com ne son les autoritats que, vinguenthi obligades, no fan res per evitar-ho.

Hi ha que tenir sn compte, que l'home l'atrau facilment tot alló que 'l perjudica perquè generalment li halaga els seus instins, i si n'hi ha de privilegiats que saben abstenirse, convindrán ab nosaltres que es mes altruista evitar paranyes

ahont s'hi enganxin incautes, que mirar indiferents com els altres s'enfonzen.

Creyém que ab lo dit, n' hi ha prou per ara. No volem, per avuy, profundisá mes l'assumpte. Temps ens sobrará per ferho. No tenim tampoc massa confiansa de lograr tots sols, l' efecte desitjat. Necessitem ajuda d' aquella part de la pública opinió, sens dupte la mes grossa, que pensa com nosaltres, i voldriem, també, escoltar la veu dels nostres confreres de la localitat. Les forses de tots plegats reunides donarien com a resultant, no hi ha dupte, netejar a Figueres de la malura que la infecta.

De totes maneres, EMPORDÀ FEDERAL, aprofitar totes les ocasions que se li presentin pera lluitá contra lo que constitueix un perill pera la tranquilitat dels ciutadans que tant considera, i una taca en el bon nom de la Ciutat que mes estima.

Sessió del Ayuntamiento del 19 de Abril de 1911.

Presideix D. Joan Carbona assistint-hi els regidors Srs. Puig, Rovira, Teixidor (Jaume i Joan), Guillaumet, Cortada, Quintá, Vilanova, Roig, Moncanut, Païrachs, Roget i Verdaguer.

Oberta la sessió, s'aprova l'acta de la anterior.

Se llegeix una comunicació del Administrador de Consums donant compte de l'aprensíó de una partida d'embutits que Don Josep Sanchez volia entrar de matute.

S'aproven els dictamens d'expedient de prófugo dels joves Srs. Joan Carreras Batlle, Joan Tissaudier, Gabriel Parés Pruijá, Josep Pous Matacás, Joan Coll Dalmau.

S'aproven les següents instancias:

De Don Miquel Vidal demanant que sigui inscrit com a farmacéutic pera'l despatx de medicines a la Beneficencia.

De D. Narcis Cusi pera obrir una finestra en la casa n.º 10 del carrer de Cervantes.

Un altra pera posar unes ventalles en el n.º 22 del carrer de Vilallonga.

Del Secretari del Centre Federal pera posar una vela en la fatxada del edifici que dit Centre ocupa.

Y de Don Martí Vilanova pera tenir un diposit d'oli.

Se llegeix el fallo del Tribunal de lo Contenciós declarant nula la resolució del Governador i deixant ferm l'acort del Ajuntament respecte a la desaparició d'un forn del carrer del Tins n.º 10.

A continuació se llegeix la dimissió del carreg de concejal, quel' primer tinent d' alcalde Don Marian Pujolá ha presentat, fundant-la en la falta de salut, malgrat els poderosos motius alegats pel senyor Pujolá.

El senyor Carbona diu que considera que no poden prescindir de la reconeguda competencia del Sr. Pujolá per lo que demano s'acordi que la dimissió quedi sobre la taula i se nomeni una comissió de regidors que visiti al nostre regidor pera pregar-li que si no pot ocupar-se asiduament dels trevalls comunals presti el seu concurs i els fruits de la seva inteligencia a la mida que la seva salut li permeti.

Aixis s'acorda i s'aixeca la sessió.

Registre Civil de Figueras del 9 al 22 Abril de 1911.

NAIXEMENTS

- Abril 9.—Amelia Strittmatter Herrauz.
- » 9.—Dolors Taberner Ferrés.
- » 11.—Domingo Serra Ginjaume.
- » 13.—Marguerida Astort Vallmajó.

- » 18.—Pilà Canela Suñer.
- » 19.—Maria Junqueras Martí.
- » 21.—Victor Montserrat Alegri.
- » 22.—Joaquima Lagresa Terradas.

CASAMENTS

- Abril 11.—Pere Fuster Mitjá, 22 anys, solter, ab Enrica Faixó Tomás, 24 anys, soltera.
- » 16.—Frederich Campá Lluch, 22 anys, solter, ab Dolors Olivet Vila, 21, anys, soltera.

MORTS

- Abril 9.—Rosa Anadalmany Buscató, 28 mesos.
- » 10.—Maria Berclina Ferrera, 82 anys, viuda.
 - » 14.—Carmen Soldevila Gratacós, 16 dies.
 - » 15.—Camila Solé Güibas, 37 anys, casada.
 - » 17.—Marguerida Damon Ventura, 42 anys, casada.
 - » 22.—Maria Salleras Salleras, 75 anys, viuda.

Concert PERELLÓ-VIVES.

Dos joves artistes, Marian Perelló (violinista) y Ricart Vives (pianista), donaren el divendres últim un concert de música selecta ab el que purificaren l'ambient del teatre dels miasmes del «gènere infimo» que per desgracia del bon gust l'havien infestat en anteriors temporades.

La música di càmera es un genre pera iniciats y refinats y per aquest motiu no pot contorse ab el gran public, viciat per la música d'industria qu'exploiten alguns comerciants y pseude artistes. No obstant, si les classes que's nomenen directores lo fossin en realitat, se veurien per totes parts molt mes concorreguts semblants espectacles que donen als que saben fruirlos una patent d'aristocracia espiritual, de pura y vera aristocracia.

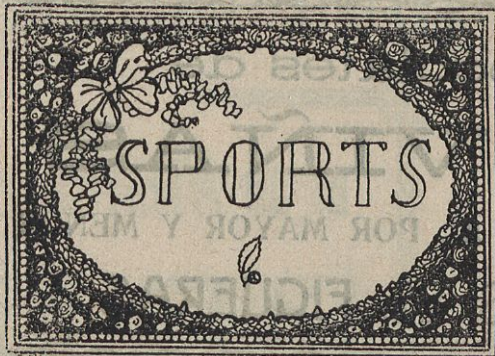
En el programa hi figuraben la Sonata en fa (Beethoven), Legenda (Paderewsky), Arabesc (Debussy), Rapsodia n.º 2 (Branches), Elegia (Gurini), Humoresque (Dvorak), Scherzo de la sinfonia espanyola (Lalo) Dansa 10 (Granados) y Sonata en fa (Grieg). Revela bon gust presentarse com intérpretes de la grandesa de Beethoven y al mateix temps sapiguero fer alternar ab varietat de mestres y d'escoles que representen l'inspiració, la modalitat sentimental y la tecnica dels passos que han format el temple sagrat del art musical.

En Perelló, quan era molt noy, fou el deixeble predilecte del mestre Crickboom y d'aquest ha après la seva correcció de mecanisme y la serietat al interpretar que fan d'ell un refinat que sab arribar al ànima del mestres y l'exteriorisa ab severitat clàsica, però posanhi al mateix temps una vibració que constitueix l'encan de la seva manera d'executar. En Vives s'adapta molt be a ne'n Perelló y ab son mecanisme segur y la precisió en matisar obtenen deliciosos efectes de conjunt, lligan ab art els pasatges mes difícils y poden assolir una interpretació con la de la sonata en fa, de Beethoven, en la que feren primors de mecanisme é interpretació que arribaren á lo mes alt en el *Adagio molto espressivo*, dit ab clareat, dialogant els dos instruments com los enamorats que's fan les confidencies mes espirituals y mes intenses de sentiment, expressades ab la grandesa inmeisa, característica de Beethoven y que cap altre artista-music ha pogut superar. El públic va seguir embadalit l'inspiració del mestre y l'acert dels intérpretes rebent una de aquelles sen-

sacions artístiques que abstraent per un moment de la prosa del viure quotidià. La Sonata, de Grieg, també la digueren ab molta correcció, distingintse en la Dansa, de Granados, plena de color y en la Elegia de Gurini, saturada de noble melangia; en la sentida Legenda, de Paderewsky, y en la original Rapsodia de Brahms, de ritme original y difícil factura. Pera correspondre al entusiasme del public repetiren l'*Adagio* de Beethoven y executaren, fora de programa, la Romansa de Stevensen que té l'encant somniador y el sentiment delicat de les balades nórdiques.

El concert va ser un triomf pels joves artistes. Entre 'ls concorrents se tractabe d'organisar dos nous concerts, contant ab que alguna de les nostres societats voldrà aprofitar els merits dels mentats artistes pera oferir un espectacle culte als seus associats. Celebrarem molt que'l proposit se converteixi en realitat.

C. C.

El Campionat d'Espanya á Bilbao

May habia despertat tant d'interés com aquest any el Campionat d'Espanya de Foot-ball, ni may havian sigut tants els Clubs que s'hi havian inscrit.

Els diferents partits jugats pera arribar á calificar al *team* qu' havia d'esser el Campió foren:

- Dia 9.—«Atletich» bat «Fortuna» per 2 a 1.
- «Bilbao» bat «A. d' Artilleria» per 2 a 1.
- Dia 10.—«Español» bat «A d'Infanteria» per 6 a 0.
- «A. de Caballeria» bat «Santander» per 1 a 0.
- Dia 12.—«Barcelona» bat «Gimnástica» per 4 á 0.
- «Atletich» bat «Bilbao» per 4 a 1.
- Dia 14.—«Atletich» bat «Gimnástica» per 2 a 0 (partit no acabat).
- Dia 15.—«Atlético» bat «Español» per 3 á 1.

La secció del Cassino Menestral, Sport Club-Empordanés, donant una bella mostra d'activitat y ab un desinterés que tots hem d'agrair, está organisant per els dies de Santa Creu diferents festes d' Sport que si 'l temps no 's declara anti-sportiu com l' any passat, podem tenir esperances de que 's celebraran ab bon éxit. En el nombre vinent donarem més detalls de les mateixes; n' obstant podem avensar á nostres llegidors la vinguda d'un *team* de foot-ball per lluitar ab els *equipiers* del S. C. E. y la celebració d' una carrera ciclista lliure, baix el patronat de la U. V. E.

Broma sagnanta.

Llegim i retallem:

«Asegúrase que tiene probabilidades de ocupar la presidencia de la Diputación provincial de Gerona el diputado liberal D. Juan Giralet.»

Vaja, tant meteix, es una broma massa pesada.

¡Pobre Senyor Giralte!

«L'Amic del Poble Catalá»

Accedim á la publicació d'aquesta carta per tractarse d'un assumpte que pot interessar als molts inscrits en aquesta associació.

«Ha llegado á conocimiento de la Comisaría que se han fijado carteles en las calles de Barcelona afirmando que por R. O. de 20 de Marzo del presente año ha sido aprobada por la Comisaría la proposición de devolución de las cuotas á los asociados de *L'Amich* que lo soliciten y como en los citados carteles se dice que pueden acudir á V. todos aquellos asociados que están conformes con dicha devolución, es preciso que á la mayor brevedad manifieste á este Centro, si se hace V. solidario de la FALSEDAD contenida en los citados carteles, pues la R. O. de 20 de Marzo se limita á permitir que figure en el orden del día la proposición de referencia.

Dios guarde á V. muchos años.

Madrid 10 Abril de 1911.—El Comisario General, VALENTÍN GAYARRE.»

Benvingut.

Es esperat el día 6 del proper Maig nostre simpàtic i eloqüent Diputat senyor Salvatella, qui donará una conferencia en «La Erato».

El seu intent era poder esser aquí el día 4 pera donar la conferencia esmentada, havent-li sigut impossible per tenir senyalada la celebració d'una vista en el Suprem per el día 5.

Aquesta redacció te'l proposit d'oferirli un banquet.

Obituari.

Segons ens enterem per la premsa, ha mort á Barcelona, el nostre conciudadá en Bonaventura Pujadas, persona molt coneguda aquí per haver desempenyat càrrecs en distintes societats.

També ha mort á San Feliu de Guixols, el diputat provincial de nostre Partit D. Josep Irla, personalitat política de molt relleu e influencia en el Baix Empordá, ahont era molt estimat.

¡Siguilshi la terra lleugera!

¡Fora el Presiri!

El nostre diputat i estimat amic Señor Salvatella, tant bon punt s' obrin les Corts, pensa explicar una interpelació, als senyors President del Consell de Ministres i Ministre de Gracia i Justicia, referent als perjudicis que ha portat an aqueixa comarca la conversió en Penitenciaria del historic Castell de S. Ferrán.

La interpelació será el comensament d' una campanya, en la que, sens dubte, hi pendrá part tota Catalunya, pera veure d' obtenir la desaparició d' aquesta taca, posada, per la ma pecadora del autor de la llei de jurisdiccions, al meteix ronyó del Empordá.

No hem de dir ab quina satisfacció donem la nova, i ab quin goig estarem al costat del nostre diputat.

A tots, mercés.

Agrahim de tot cor les encoratjadores paraules i cartes que havem rebut facilitant-nos per l'aparició i presentació del periodíc, lo mateix en nostre primer nombre qui en l'extraordinari en que hi publicuem el retrat del Sr. Salvatella, reproducció d' un original del celebrat artista en Ramón Casas.

Masses festes.

Veritablement, son masses les que fem, ja per obligació, ja per gust. Ara, hem passat, per exemple, la Pasqua, i hem vagat en son segon dia, malgrat haver l'Esglesia suprimit aqueixa festa pera establir-ne un'altra. Aixó demostra que una bona part dels espanyols som gauduls per naturalesa.

Pro n' hi ha, i per aqueixos s' escriu

el present solt, que vaguen per forsa, tot dolgent-se del jornal que perden. Aixís ha succeït, dilluns passat, als qui treval·len en fàbriques mogudes per electricitat, ja que el Sr. Cusi no doná corrent als motors, malgrat venir-hi obligat per no esser dia festiu; ab l' objecte, segons sens diu, de poguer *fer cine* a la tarda.

No hi hauria medi d' evitar aqueix *fanatisme religiós* (?), que perjudica á la classe obrera?

Els valents.

No fá molts dies s' ens parlá d' una societat, primera en sa classe. i sens domicili conegut, anomenada dels «Joves Barbres».

Les qualitats pera poder assolir algún lloch en la Junta ó bé pera formar part de l' Associació, segons noticies son bon xic excentriques; mes al ocuparnos per primera vegada d' aquets quatre joves *carregats de mals de cap*, els hem de felicitar, puig la barbaritat qu' han dut á terme mereix nostra aprovació y la de tots els agricultors qu' es veuen perjudicats per els *singlars*, á quina casera s'han vingut dedicant, ab bon éxit, com ho demostra la pessa que varem veurer exposada, cobrada per aquets xicots. Per ara molt bé.

De la presó.

Es de consuetut qu'en cada nombre del periodíc tingem d'ocuparnos d'aquet ó altre establiment similar.

Tothom qui hagi vist la presó sab que a més d'esser un edifici que, malgrat els bons desitjos del personal, es força indecent i d'aspecte repugnant, no reuneix cap seguretat; i si be fins ara aquesta condició era prescindible donada la bonhomia dels presos, desde la implantació del Presiri les coses han cambiat.

No fá molts dies que varis reclosos i en forma que ja tenim explicada als nostres llegidors, preparaven la fugida. Aquesta vegada á l'intent s'hi ha aparellat l'éxit, y el fugitiu, que no se sab ahont para, es en Josep Torrents, de Cadaqués.

Y ja que de la presó parlem, convidria que les autoritats a qui correspongui es preocupessin de lo sovint que s'hi promouen escandols preparats per varis reincidents del Presiri, que *provisionalment* els hi tenen tancats esperant celebracions de judicis á que han de compareixer. Fa pocs dies, pera mourer suroll, fins feren voleyar els plats pel cim de les altes parets, ab greu perill dels vianants pel carrer Ample.

Nosaltres no podem compendrer per quins motius en diferents ocasions s'han de deixar presos perillosos dies i mes dies an aqueix *luxós* establiment i a la salut del Municipi.

Ha ingresat al *Staro*, com a autor convicte i confés del robo fet a l'horta den Xarric, el jove Joan Simón Vidal, i s'está cercant a un altre individu que li ajudá.

Aquesta vegada *han sido habidos*.

Pera grans i petits.

Ja fa dias que tenim instalats a la plasa de Pf y Margall (el Paralelo figuerenc) uns caballets *ab tot rumbo*, que venen fent les delicies de la gent menuda i que ajudeu a ben passar les engunies d'aquest mon á molt respectables dames i cavallers que no s' desdenyen de giravoltar-hi, arreconant per breus instans aquella gravetat que donan els anys.

Y doncs *¿qué?*

Del Cementiri

Preguem á la seva Junta dongui una *ullada* a la sala de autopsias pera evitar la presencia de certs residuus de cotó flux senyal evident d' alguna operació efectuada.

Trevalls rebuts.

La sobra d'original ens obliga á deixar per altres edicions alguns trevalls rebuts per correu.

JABON-CATALONIA

¡¡SAPOLOXIN!! ¡¡SAPOLOXIN!!
FABRICA de JABONES de TODAS CLASES
JUAN BOSCH, Figueras
Calle Concepción, 8 y 10
Plaza Constitución, 16
MARCAS REGISTRADAS PATENTE DE INVENCION

GRANS ASSORTITS DE
QUINCALLA, MERCERIA Y BISUTERIA
DE
Jaume Navarra
Carré de Gerona, núm. 3, FIGUERAS
Ultimas novetats en Bisuteria, Vanos, Parayguas y Sombrillas Juguetes de totas menas

RICART IMBERT
Representant de la LAMPARA Z.
Cieles Sanromá
Eafins Brampton
MAQUINARIA
y
Material eléctric.

DROGUERIA

Antonio Gimenez
Articulos para la Fotografia

ANTIGA Y ACREDITADA
FARMACIA
DE
R. MARTIN
(Sucesor de Deuloféu)
ANÁLISIS D'ORINS

MAGATZEMS DE CARBÓ
DE
J. GUILLAMET
Mineral Cok y vegetal
CALITATS GARANTIDES, PREUS SUMAMENT REDUITS
Servey a domicili
Diposit central: Carrer de Castelló, 30, Figueres

Vasconia

El mejor jabón
para lavar la ropa
Agente exclusivo para Cataluña

Sociedad Anónima CRÓS
ABONOS QUÍMICOS
CARLOS REIG
Calle de la Rutlla, núm. 13, FIGUERAS
Azufres, Sulfatos y semillas de selección imeoable.

Fábrica de Chocolates de
PEDRO VIÑAS
VENTAS AL POR MAYOR Y MENOR
CALLE JUAN MATAS, 22, FIGUERAS

Unica casa que garantiza 'ls articles en or chapat.
Diposit de coronas mortuorias.
Casa especial en guants, Quincalla, Merceria, Bisuteria
Emili Senmartí
PLAÇA CONSTITUCIÓ, 3
Banos, Paraiguas y sombrillas Perfumeria del Pais y Extranjera
Casa especial en novetats pera modistes.

PARA
PAPELES PINTADOS
CUADROS Y BATERIA DE COCINA
EN LA FERRETERIA
DE
A. COSTA FERRÁN
Calle Nueva, núm. 3, FIGUERAS

J. Fonolleda Serra
Barcelona

TRANSPORTS
DE
BENET DEUSEDAS
PALAU, 14, (Rambla) FIGUERAS

SENYORES: visitin els grans Magatzems LA CONFIANSA ahont hi trovarán les últimes creacions de la present temporada.
FILLS DE JOSEP MASSOT
Preu fixo en xifres conegudas

IMPREMPTA
JOSEPH TRAYTER
Cervantes, 13, FIGUERAS
PERFECCIÓ Y ECONOMIA EN IMPRESOS ECONÓMICOS Y DE LUXO

Especialitat en Maquinaria Agrícola de la casa WOOD de New York
Agricultors i demés personas aficionadas en maquinaria!
Passeu á veure nostres máquinas (fent comparacions ab totas las altres) i demaneu Catalés.
Exposició i venta tots els mercats i dias de fira.
J. Fajol, Rutlla, 25, FIGUERAS.

Botiga de calsat d'en MARTÍ CANADELL
CARRER DE PERELADA, núm. 30, FIGUERAS
Gran assortit de calsat de totas clases y seccions, tot ell confeccionat ab formas modernas.
NOVETATS EN CALSAT DE SENYORA PER LA PRESENT TEMPORADA
PREUS REDUITS

Grandes Almacenes
DE
Jaime Matas Hortal
Calles Juan Matas, 16 y Magre, 4, Figueras
Grandes surtidos de novedades para señora
EN SEDA, LANERÍA, ALGODONES, MANTONES, MANTILLAS CÉFIROS, ETC.
Echarpes gran fantasia
Tules seda bordados para trages y para blusas
Especialidad en articulos para lutos.
PRECIO FIJO

INMENSO Y VARIADO SORTIDO EN TODA CLASE DE LICORES Y VINOS
LA CUBANA
Pulcritud y esmero en la confección de dulces y pasteles.
Recomiendo el chocolate Angelical vainilla.
NUEVA, 5 y 7, FIGUERAS

JABÓN ALEGRET
CASA FUNDADA EN 1795
FABRICA DE JABONES DE TODAS CLASES
de Carlos Alegret
Despacho: Nueva, 4, FIGUERAS

Llibreria-Periódics
Francisco Canet
Pujada al Castell FIGUERES

"Daisy"
Es el matador de moscas más eficaz y económico de todos.
pues basta una sola carga pera toda la temporada.
Precio de cada aparato con su carga Ptas. 1'25
Carga de reambio. " 0'75
VENTAS AL POR MAYOR Y MENOR EN
Casa A. CRUMÓLS É HIJOS, Lasauca, 1, Figueras.

Col·legi RAMIS
Carrer del Forn, nombre 1, primer pis
Primera ensenyansa, elemental i superior, en seccions graduades. Clases especials pera senyoretas i pera joves, de 11 á 12 dematí, i de 5 á 9 de la tarde (ensenyansa de comptes, lectura, millora de lletra i de redacció). Clases de Francés. i de Teneduría de Llibres.

Espay reservat per anunci de la Gran Farmacia y Laboratori de MIQUEL VIDAL, antes de J. MONCANUT, Carrer Presó, (Cantonada Ingeniers), FIGUERES.